

AGNY

KOT

Zágráb

svár

RSZA

RSZA

RSZA

RSZA

RSZA

RSZA

RSZA

RSZA

RSZA

RSZA

RSZA

RSZA

Szerkesztési iroda:
Nagybcskerek,
Zápolya-utca 1-és szám,
hová a lap szellemi részét illet
minden közlemény intézendő.
Kiadóhivatal:
Pleitiz Fer. Pál könyvnyomdája
Nagybcskerek, Zápolya-utca 1.
hová a hirdetések, az előfizeté-
sek és a lap szétküldésére vo-
natkozó felszólalások intézendők.
Telefon 21. szám.

TORONTÁL

POLITIKAI NAPILAP.

Felelős szerkesztő: Dr. Brájer Lajos.

Előfizetési árak:
Égész évre ———— 21 kor.
Félévre ———— 12
Negyedévre ———— 6
Egy hóra ———— 2
— Egyes szám ára 8 fill.
Hirdetések
a kiadóhivatalban fogadtnak és
azonkívül az összes hirdetői
irodáknak.
Megjelenik
vasár- és ünnepnapok kivételével
mindennap délután 5 órakor.

Nagybcskerek, 1905.

XXXIV. évfolyam. 294 szám.

Szerda, december 27.

A kritikusok.

— december 27.

Oh, ha az urak kritizálni kezdenek, mindjárt sokkal bátrabbak! Mikor arról volt szó, hogy állást foglaljanak az általános titkos választói jog mellett: akkor ölöttek-halottak, kertettek, ordítottak, bujáltak és komizkodtak, mert egy ur nem vesz zsákban macskát és nem köti le magát határozottan. De amióta megjelent az általános, titkos választói jogról szóló kormányjavaslat: azóta az urak szájáról leesett a lakat és úgy fecsegnek, mintha agyon lehetne fecsegnie az igazságot. Mert persze — kritizálni könnyű.

Hogyan kell kritizálni?

Nagyon egyszerűen. Tessék megfigyelni a koalíciós kritikusokat s mindenki egy másodperc alatt megtanulhatja, hogyan kell kritizálni.

A kormány azt mondja: ha a magyarság supremáciáját akarjuk biztosítani, akkor az általános titkos választói jognak csak két korlátját szabad megszabni, a huszonnégy esztendő életkort és az irni-olvasni tudást.

Erre a kritikus azt mondja: kevés. Ha a magyarság fölényét biztosítani akarjuk, akkor a husz éves életkort kell megszabni s az irni-olvasni tudáson kívül más kapukat is kell nyitni, melyeken át új elemek vonulhassanak be az alkotmány sáncaiba.

Tehát első kritikus kötelesség: keveselni azt, amit a kormány javasol.

Nos, ha a nép emlékezőtehetsége olyan rövid volna, mint az uraké, akkor talán felülne az ilyen jogterjesztő részben mutatkozó kritikának. De a nép jól emlékezik, hogy ezek az urak nem keveseltek, hanem sokalták és demagóg törekvésnek mondták a kormány javaslatát. Ezek az urak nem több választót akartak, hanem kevesebbet. Nem új elemeket akartak, hanem még több urat, még több gentrit. Ha tehát most úgy kritizálnak, mintha keveselnék a kor-

mány által kínált jogkiterjesztést, akkor egyszerűen komédiáznak, bolondítják a népet és nincs más céljuk, mint a többit követeléssel a kevesebbet is megakadályozni.

Mert hogyan áll a dolog? A kormány statisztikai alapon bizonyítja, hogy akár a census leszállítása, akár a magyarul irni-olvasni tudás alapján föltétlenül gyöngülne a magyarság. S éppen a magyar elem erősödése érdekében szükséges, hogy az általános, titkos választói jognak ne állítsuk egyéb korlátját, mint a huszonnégy esztendő életkort és az irni-olvasni tudást. Miért? Mert ezen az alapon van meg csak az a garanciánk, hogy a jogkiterjesztés a magyarság erősödésével fog járni. Már most tökéletesen igaz, hogy több kapun még több új elem tódulhat az alkotmány sáncaira közé, de már akkor nem lehetünk abban a helyzetben, hogy a belődülést a magyarság szempontjából ellenőrizhessük. Világosan be van bizonyítva, hogy az irni-olvasni tudás kapuján hány választó sétálhat be az alkotmányba s e választók közül hány percent lesz a magyar, hány a nemzetiségi. Így tehát nyugodtan nyithatjuk ki a kaput. De ha több kaput nyitunk, több alapot teremtünk, akkor ugyan több polgár kaphat választójogot, de a magyarság supremáciáját már nem tudjuk biztosítani. Szabad-e tehát a kritikusok kedvéért mégis erre a kiszámíthatatlan állápontra helyezkedni? Nem.

De különben is kétségtelen, hogy a kritikus urak sikoltoznak legjobban segítség után, ha az ő receptjük szerint formálnák át a kormánytervezetet. Ők ordítanak legjobban, hogy ez a magyarság halálos ítélete volna. Mert hiszen nyilvánvaló, hogy nekik csak olyan hüvös kapu tetszenék, mely minden urat bebocsájt s minden parasztot kidob. Nekik uri kapu kellene. Ilyet pedig demokrata építőmester sohasem fog építeni. Ne tessék tehát fel-

ülni a kritikusok fecsegésének. Ha azt akarjuk, hogy az általános, titkos választói joggal igazán a magyarság és a nép erősödjék, akkor a kormány-javaslat alapjára kell helyezkednünk.

A délvidéki szociáldemokrata párt kongresszusa.

(Saját tudósítónktól)

— december 27.

Két napra terjedő kongresszusát vasárnap, folyó hó 24-én délután 2 órakor kezdette meg a délvidéki szociáldemokrata párt a melencei-uti Ellmer-féle nagyvendéglőben. A kongresszuson résztvettek Torontál-, Temes- és Krassó-Szörény vármegye számos községének kiküldöttjei, számszerint 73-an.

A kongresszus azzal kezdődött, hogy Oszuszkly András indítványára megválasztották az első napra elnököknek Péter Károlyt Temesvárról és Oszuszkly Andrást Nagybecskerekéről, jegyzőül pedig Hahn Józsefet Temesvárról és Dormuth Antalt Nagybecskerekéről.

A megalakulás után Péter Károly elnök üdvözli a jelenlevőket s azt a reményét fejezi ki, hogy a mostani kongresszus előbbre fogja vinni a délvidéki szocializmus ügyét. Megjegyzi, hogy ez alkalommal nem azért jöttek egybe, mintha agitacionális munkásságot akarnának kifejtetni, hanem pusztán csak belső pártügyekkel foglalkozni, amelyek sürgős orvoslást igényelnek. Kívánja, hogy a kongresszus mindenekelőtt eredménynyel végződjék.

Utána Jászai Samu, a budapesti szociáldemokrata párt kiküldöttje üdvözli a központi pártvezetőség nevében a kongresszus tagjait. Majd Freund Sándor (Temesvár), a délmagyarországi szociáldemokrata párt titkára felolvassa a titkári jelentést a párt 1905. évi működéséről. Elsősorban a befolyt esztendőben megtartott népgyűlésekről beszél, a melynek száma meghaladja a 300-at. Különösen Temesvár városa jött e tekintetben elől, ahol számos kisebb méretű gyűlékezés mellett négy nagy demonstrációt rendeztek az általános, titkos választói jog érdekében. Felállították ott továbbá a munkás liceumot, ahol vasárnap délutánonként közérdekű felolvasásokat tartanak. Az írásbeli agitáció részint a Temesvárott megjelenő „Volkswille”, részint pedig röpiratok terjesztése és levelek írása

A „TORONTÁL” tárcája.

A bohózatíró.

— Bocsásson meg, hogy zavarom, rendőrbiztos ur, de fontos közölni valóm van önnek. Egy büntényről van szó.

Engedje meg, hogy leülhessek, mert ebben a pillanatban még fel vannak ingerelve az idegeim...

Igaza van, rendőrbiztos ur, egészen megfeledeztem arról, hogy bemutassam magam. Tessék a névjegyem: „Albin Laudon, drámai költő”. Arca mosolyra derül! Látom, hogy nem vagyok egészen ösmereitlen ön előtt...

Igen. „Helena férje”. „Putifár felesége” szerzője áll ön előtt... Igaza van, „Az átvirrasztott éjszakát” is én írtam.

Trefás műfajok. Darabjaim veszettül pajkosak. A házastörtések megírásában valósággal remekeltem. Női alakjaim csinos, apró teremtesek, szellemesek és okosak, frou-frouban van a hajuk, s olyan személyek, akik magasra emelik lábaikat a színpadon... Ennek ellensúlyozására furcsa anyósokat állítok be és megcsalt férjeket. Nem töreksem a finom kedves mosolyra darabjaimmal, hanem a harsogó kacajra számítom ki a helyzeteket.

Nos, rendőrbiztos ur, én, a hypermerész bohózatok írója, Albin Laudon, meggyilkoltam egy embert.

Nem furcsa ez, rendőrbiztos ur?...

Nyugtalanág fogja el önt... Gyanu támad az agyában, hogy meg van-e még a józan eszem

... Nyugodjék bele kérem, nem vaszteltem el az eszemet. Különben is azt hiszem, már tudára adták a büntényt.

Az áldozat átlótt koponyával nem messze fekszik innét. Rue des Martyrs, 25. szám alatt.

Igen, én öltem meg a színház-igazgatót. A nagy zavarban sikerült a hátulsó lépcsőn lefutnom s most itt vagyok.

Mindenesetre nagyfokú felingerült állapotban követtem el a gyilkosságot, amelynek oka talán rejtélyesnek tűnik fel ön előtt. Pedig ismételtén kijelentem, én lőttem a szegény Girardra, mert szándékom ellenére akart pénzkérésre kényszeríteni...

De hogy magértse ezt a rejtélyes esetet, vissza kell térnem pályám kezdetére. Öt évvel ezelőtt még segédjegyző voltam. Havi százhusz frankért annyit dolgoztam, mint egy néger rabszolga, de mégis volt annyi időm, hogy időnkint verseket küldözgethettem be a lapoknak, amelyek sem jobbák, sem rosszabbak nem voltak, mint a mások versei. Mint a többi poéták, én is írtam egy ötfelvonásos drámát, a „Mazéppá”-t, amely az Odeon poros levéltárában van elásva. Eközben egy katonai tárgy bohózatot írtam „Pomela fegyvergyakorlaton” címmel. A darabot felolvastam egyik barátom előtt, akinek a barátja az egyik boulevard-színházban szubrett szerepeket játszik. Barátom megígérte, hogy pártfogásba veszi darabomat, ha jogaim felét átruházom rá. Vonakodás nélkül beleegyeztem, hiez akkor még nem láttam a jövő titkaiba. A boulevard-színház igazgatója elfogadta darabomat, amely csakhamar színre is került. Alig ismertem rá, a szövege, párbeszéde ki volt forgatva

s végül alig kaptam a jövedelemből valamit, de megismertem a dicsőség mámorát.

Azután egy drámát írtam a Comédie Française számára. Főnököm, aki nem tartotta összeegyeztethetőnek az irodalmi babért a jegyzőség munkájával, elbocsátott. Hirtelen megírtam a „Helena férjét”. A sikerre, azt hiszem, emlékszik még, rendőrbiztos ur! Háromszáz előadást ért meg Párisban s a külföldre is elkerült a darabom.

A sikerek mellett egy keserű érzés bontakozott ki bennem. Az egész világ azt hitte, hogy egyedül a bohózatírásra születtem s komoly munkát nem tudnék írni.

Vajjon mit szólna a kritika a „Mazéppá”-hoz — ez a kérdés izgatott.

A színház-igazgatók folyton a nyakamra jartak, hogy írjak számukra bohózatot s én engedtem is kérésüknek, de szívem a komoly dráma felé vonzott.

A „Mazéppá”-t nem tudtam színrehozni s most dühös erővel fogtam ismét a bohózatok írásához. Megírtam a „Putifár feleségét”, óriási sikerem volt. Ekkor írtam meg „A rabszolganő” című szociális drámát, amelyet egymásután utasítottak vissza a színházak.

— Mi az ördögöt akar ön a komoly drámával? — mondták bosszusan — ön született bohózatíró s minden bohózatát elfogadják, írjon csak minél többet — ezzel biztattak a színház-igazgatók.

Bántott a dolog szörnyen. Én, aki melankólikus természetű vagyok s a szkeptikus iskolának a híve, mint üresszivű bohóc álljak a világ előtt?

Tehát arra legyek kárhóztatva, hogy a nép nevető idegeit szolgáljam, mint közönséges mesterember, aki a kis újjából rizza ki a bohózatokat?

utján történt. A pártadóról szólva, sajnálattal konstatálja, hogy azok nem folynak be úgy, amint azt a pártszabályok előírják. Az ez évben pártadóként befolyt összeg igen csekély s ha a jövőben is így marad, akkor a pártvezetőség nem folytathatja az agitáció munkáját. Reméli azonban, hogy e téren is javulás fog bekövetkezni. Jelentését azzal fejezte be, hogy meggyőződése szerint a pártvezetőség és párttitkárság karöltve minden lehetőséget elkövetett a szocializmus eszméjének széleskörű terjesztése érdekében s további ily irányú munkálkodás mellett bizton számíthatnak arra, hogy az ő küzdelmük meg fogja teremteni a megújulás korszakát.

Az évi jelentést egyhangulag elfogadták.

A beérkezett üdvözlő táviratok (ujaradi építőmunkások csoportja, resicai munkások, verségi munkások, központi pártvezetőség stb.) felolvasása után a kiküldöttek részéről Zombolya, Nagybecskerek Temesvár, Versec, Pancsova és Gyertyámos községek kiküldöttjei tettek jelentést, a melyeket a kongresszus tudomásul vett.

Ezzel az első napi összejövetel véget ért. Hétfőn 26-ikén délelőtt 9 órakor folytatták a tanácskozásokat s erre a napra először megválasztották Stempel Albert Nagybecskerekről és Merschbacher János Nagybecskerekről, a jegyzők megmaradtak. A tárgysorozat következő pontját az általános választói jog és a mai politikai helyzet képezték. E pont mellett elsőnek Jászai Samu, a budapesti központ kiküldöttje szólalt fel. Mindnyájan ismerjük — ugymond — az általános titkos választói jog korszakalkotó fontosságát s ezért nem akar mélyebben behatolni a dolgok merítumába, csak arra buzdítja munkástársait, hogy vaserővel, szakadatlan kitartással, semmiféle áldozatot nem sajnálva küzdenek a nép eme legegységesebb jogáért. Később szemrehányásokkal illeti a függetlenségi pártot s egyáltalában az egész koalíciót. Ők, akik annak idején égre-földre esküdtek a népnek az általános választói joga mellett, ma állig begombojkozva állanak ez elhalasztathatlan reformmal szemben s ha valamelyik jobb érzésű ember körükből mégis fel találna szólalni, azt a vezérő-bizottság urai egyszerűen letorkolják.

Hasonló értelem szóltak még Stempel Albert Nagybecskerekről és Freund Sándor Temesvárról.

A sajtóra vonatkozó tárgypontnál hosszabb vita fejlődött ki, amelyben résztvettek: Freund, Koch, Oszuszy, Bustyai és Hahn. Végül elhatározták, hogy a „Volks-wille“ új alapokra fogják fektetni és más szellemben vezetni. A pártadóról szóló pontnál kifejlődött vitában részt vettek: Jászai, Freund, Péter, Oszuszy, Merschbacher, Lauer, Koch, Schwarcz, Hartich, Fourier kiküldöttek. Elhatározták, hogy a pártadót fel-emelik és behajtása iránt szigorú szabályokat létesítenek. A pártvezetőségnek amaz indítványát, hogy Temesvárot szakszervezeti titkárság is állítsák fel, nem fogadták el, hanem kimondták, hogy minden megye a saját körében fogja szakszervezeti ügyeit intézni.

A délután 3 órakor folytatott ülésen Mosorinszky Szvetozár Nagybecskerekről és Koch János Temesvárról elnökölték. Délután már csak az új választásokat ejtették meg, mely szerint a

temesvári központi pártvezetőségbe beválasztották 9 temesvárit, 1 nagybecskereket, 1 zombolyait és 1 versecit.

A beérkezett indítványok és interpellációk elintézése után a kongresszus elhatározta, hogy jövő évre Versecen fogják a délmagyarországi szocialdemokrata párt rendes évi kongresszusát megtartani. Ezek után a gyülekezet tagjai a Marseilles hangjai mellett szétoszódtak.

A hatóságot Kupuszárovi Jenő alkapitány képviselte.

HIREK.

Tájékoztató.

A gőzfürdő (telefon 118. szám) minden nap reggeli 1/6 órától kezdve délig az urak részére nyitva van; hölgyek részére minden kedden és pénteken déltől 5 óráig délután; ugyanazon napokon este 1/6-tól 1/3-ig urak részére is. Vidéki hölgyek részére minden nap délből gőzfürdő. A kádfürdő egész nap nyitva marad.

A Torontálvármegyei Magyar Közművelődési Egyesület olvasóhelyisége (Váraljai-utca 9. sz.) Nyitva mindennap délután 5 órától este 10-ig, vasár- és ünnepnapokon délután 2 órától este 10-ig.

1906. január 7. A torontálvármegyei gazdasági egyesület közgyűlése.

8. Közig. bizottság ülése.

— Hármasszombat után. Azt hisszük, hogy még a henylők között se igen akad ember, aki meg ne elégette volna az ünnepi pihenést. Mert pihenni jó ugyan még tovább is, de ünnepelve pihenni, az más elbírálás alá esik. Már pedig az idén három ünnepi pihenő napunk volt karácsony alkalmából s három ünnepnap ezen a poetikus ünnepen is sok egy kicsit s így nem csoda, ha az embereknek már jól esik az elkövetkezeti hétköznap.

Egyébként az idei karácsony másban is elütött a többiekétől. Feketének neveződik máskor, mert nem volt hó, de még sem volt fekete karácsony, mert olyan verőfényes ragyogó, szinte tavaszi napok mosolygáltak ránk, hogy egy csöpp vágyat sem éreztünk a hófehérségében csillogó karácsonyi hangulat iránt.

Az emberek persze fölhasználták a szép időt s az utcák csak úgy nyüzsgöttek az ünnepi ruhás sétálókól, mint valami gyönyörű tavaszi ünnepen. A szent este is kettős ünnep volt, mivelhogy vasárnapra esett s az éjféli misére zsufozásig megtelt a templom. Éppen úgy tele volt ájtatos hívőkkel a másik két napon is, szóval igyekeztek az emberek megtölteni lelküket a hit vigaszával, amire ebben a szomorú világban nagyon nagy szükség van.

— Hivatalvizsgálat. Dr. Dellimanics Lajos főispán múlt pénteken Nagyikindán járt, hogy megtartsa a városnál a hivatalos vizsgálatot. Kíséretében voltak Beller István m. ügyész, Hegedüs Kálmán ár. helyettes elnök, Szilágyi Albert tb. m. főjegyző, Krumenacker Ferenc számvizsgáló, Sándor József számellenőr. A fő-

ispán a szakközvegekkel pénteken megvizsgálta a pénztárt, a rendőrséget és községi bíróságot, szombaton pedig az árvaszéki hivatal, közigazgatási osztályokat és számvevőiséget. Az adóügyi osztályt pedig Kegye Sándor pénzügyi titkár vizsgálta. A hivatalos vizsgálatra váratlanul megjelent bizottság az összes ügykezelést rendszerben találta. Ugyancsak vizsgálat volt a járási szolgabírói hivatalnál is, ahol az ügymenet vezetését szintén a legnaggyobb rendszerben találták.

— A városi igazoló-választmány ülése. A városi igazoló-választmány ma délelőtt ülést tartott, melyen a Csonitka-negyedbeli és a németvárosi városi képviselőválasztások ellen beadott felebbezéseket tárgyalta. Az igazoló-választmány a felebbezéseket elutasította s a választásokat jóváhagyta.

— Eölkötetés az Osztrák-Magyar banknál. Az Osztrák-Magyar bank nagybecskereki fiókjánál az igazgatóság Strusz Szeráfint, Demkó Vidort és Schnell Alfrédet magasabb rang és fizetési osztályba léptette elő.

— A pancsovai határrendőrség kapitánya. A m. kir. belügyminiszter az 1903. évi VIII-ik t.-c. alapján szervezett határrendőrséghez Lestyánszky János pancsovai rendőrkapitányt kapitányává nevezte ki.

— Karácsony este Karátsonyi-Rizstelepen. Leiket emelő ünnepély folyt le, mint lapunknak írják, folyó évi december hó 24-én, karácsony szombatján Karátsonyi-Rizstelepen, az ottani iskolában. A tanítónő által bémulatos szorgalom kifejtése mellett betanított iskolásgyermekek előadták Jézus születését három jelenetben, rendkívül bájjal és precizitással. Különösen megragadó volt a második jelenet, amidőn József és Mária a rablókól üldözötve Illés betlehem-i éjjeli őrnél az istállóban elrejtöztek, ahol is megszületik Jézus. Az ünnepélyen megjelent gróf Karátsonyi Jenő és neje is, akik egyuttal az iskolásgyermekek részére gazdag karácsonyfát is állítottak, melyről az összes gyermekek teljes felruházást kaptak.

— Chanuka. A karácsonyi ünnepekkel összekötött az idén a zsidóknak egy emlékünnep is, Chanuka. A karácsonyi ünnepekkel kezdődött meg e 8 napos ünnep, mely az ősi időben vívott zsidó szabadságharcok emlékeztetője. A vallásos kegyelet tartja fenn a nagy idők emlékét azzal, hogy minden este 8 napon át egygyel több szines gyertyácskát gyújtanak minden házában a templomi örökmécses jelképe gyanánt.

— A póttartalékosok bevonulása. Amilyen örömet hozott az öreg bakák egy részének a karácsony, olyan szomorú napok kezdetét jelentette a póttartalékosoknak. A koalíciós politika bizonytalan hosszú időre kiszakította a család-apákat, a kenyérkeresőket családjuk köréből s be kell vonulniok a katonasághoz. Ma reggel 9 órakor vonultak be Nagybecskereken a kaszárnyába

Ön nevet, rendőrbiztos ur? Azt hiszi, ezek kicsinyes okok, amelyen túleszi magát minden józan ember? Azt hiszi, hogy a nagy bankok és a siker kielégítettek? Esküszöm önnek, hogy szörnyen szenvedtem.

Eközben fontos esemény történt velem. Szerelmes lettem.

Nemrég elvezetett egyik barátom Gabriel Drancyhoz, a költőhöz, aki színházi krónikákat ír a lapokba. Velem is foglalkozott több ízben s örültem, hogy személyesen is megismerkedhettem vele.

Mondhatom, hogy nem tudta megnyerni a tetszésemet, szemtelenül felcsapott monoklija, festett szakálla, fenhéjázó beszédmodora sehogy sem tetszett.

— Uram — szólt hozzám — ön a legutálatosabb műfaj írója. Fogadja részvételemet.

Meglepetve néztem rá, amikor tekintetem egy szép s mosolygó leányra esett. Képzelsen el egy azurkékzemű olasz nőt, vakító fehér fogorral. A szép Eveline — így nevezték a leányt — Drancy leánya volt.

Miután az apja kimondotta veleményét, leánya is érhető hávösen fogadott. Természetesen ezek után a józan ész szerint nem kellett volna többé a küszöbüket átlépnem s a vége az lett mégis, hogy mi den fogadó napjukon ott voltam. Később szimpatikusabban fogadott a házigazda s mintha megváltozott volna velem szemben s vele együtt a szép Eveline is. Egyszer, amidőn művészi és irodalmi kérdésekről vitakoztunk, meglepetve kiáltott fel:

— Hát ha ilyen nézetei vannak önnek, miért ír akkor ilyen léha darabokat?

Ettől kezdve még inkább éggett bennem a vágy, hogy komoly író váljon belőlem s győze-

delmeskedhessem a szép Eveline szíve fölött. Rövid idő múlva meg is kértem apjától a leány kezét.

— Egy bohózatgyároshoz adjam a leányomat? Soha, soha! — mondotta haraggal.

Elmondottam, hogy mennyire szeretem leányt s hogy csak a kényszerítés vitt a bohózatírásra s több komoly drámát írtam már s hogy egyetlen vágó a hátat fordítani a bohózatírásnak.

— Hozza el a legjobb drámáját — szólt enyhébb hangon. — Ha megnyeri tetszésemet, magam adom át a „Jövendő színház“ igazgatójának, Girardnak. A premier után majd beszélünk az ön kéréséről, egyelőre pedig meg kell igérnie, hogy nem ír több bohózatot s új írói nevet vesz föl.

Boldogan esköltöttem meg az este Drancy kisasszony kezét.

Drancy elolvasta darabomat s rögtön át is adta Girardnak, annyira megnyerte a tetszését. Mily nagy volt azonban Girard meglepetése, a mikor néhány hónap múlva beállítottam hozzá s darabom sorsa felől érdeklődtem.

— Mit, ön írta ezt a darabot? ... Ez egy veres fillért sem hozna nekem. Drancy megint be akart csapni, az egész télen folyton csak drámát adtam s fel is kopolt az álam. Ezenül csak bohózatot fogok előadni. Számítok is önre ... Irjon mielőbb egy kasszadarabot! ...

Természetesen hevesen tiltakoztam ez ellen s végül azzal bocsátott el, hogy fontoljam meg a helyzetet.

Ma reggel, amikor jegyesemmel beszélgettem, Drancy egy újságot tartva a kezében, hozzám jött.

— Albin Laudon ur! — kezdte megvettő

hangon — ön meg fogja érteni, ha arra kérem, adja vissza újból szabadságunkat.

Rémülten pillantottam az újságra, amelyben a következő sorokat olvastam:

— A „Jövendő színház“ Albin Laudon ismert bohózatíró egy bohózatával fogja az ideai előadásainak sorozatát megkezdeni.

Égre földre esküdtem, hogy tudomásom sincs az egész dologról, de sajnós, szavaim nem találtak hitelt.

Lóhalálában futottam a színházhoz, de Girard már nem volt ott; innét a lakására rohantam.

— Ön tette közbe ezt a hazug hirt? — kiáltottam rá.

— Természetesen! Kénytelen voltam ilyen fogással élni. Most pedig kérem mielőbb a darabot.

— Ön nyomorult; átadok egy darabot, amelyet a szívem vérével írtam ...

— Ugyan már, mit akar ön azzal a darabbal? Hisz „A rabszolganő“ nem is az ön tollából való. Kival akarja elhitetni? Ha ... ha ... ha ... csak Drancy kegyét akarta vele megnyerni.

— Mit, nem én írtam a darabot?

— Na, na, ne tüzeljen kedves öregem ... Mi nagy augurok megvallhatjuk egymásnak az ilyen trükköt, valami szegény ördögölt vásárolta ezt a rossz tákolmányt ... Vagy azt gondolja elhiszem, hogy ön drámát is tud írni? Ravasz fickó ön ...

Torkaszakadtából kiabált a józú kacagástól s a szemével folyton rámhunyorgatott.

Engem rettenetes düh fogott el. Revolvart ragadtam s iszonyu kéjjel sütöttem rá. Mind a hat töltést kilőttem ... Így történt, rendőrbiztos ur! ...

Jacques Constant.

a behívott póttartalékosok, akik nagy csapatban szomorúan lépdellek cökmökjükkal a kaszánya felé, ahol most ki tudja meddig áldják a nemzeti hősokeket, akik a keleti kényelemmel berendezett hadiszállásokon párolgó tea mellett illatos füstfelhőkbe burkolózva mentik a hazát s hősiessen nyujtózknak, no meg — köpködnek.

Karácsonyfa-ünnepély. Törökbecséről írják lapunknak: A törökbecsei jótékony nőegyletől e lapok hasábjain ritkán esik szó. E körülményből azonban az egylet működésére következtetni nagyon helytelen volna. Mert csendben és zajtalanul működik ugyan, de igazi misziót tölt be a maga körében, immár három évtizede. Amellett, hogy az arra szoruló szegényeket állandó segélyezésben részesíti, igen életrevaló intézményt honosított meg. Van Törökbecsén, a szegény, földhöz tapadt kubikos nép gyermekei számára — jólelkű emberek által alapítva — egy állandó menedékhely. Ennek apróságát a jótékony nőegylet nyáron, a szorgos aratási munka idején, midőn a gyermekek reggeltől estig a menhelyben tartózkodnak, naponta levessel látja el. Ugyanezen menedékhelyen a nőegylet évenként karácsonyfa-ünnepélyt is tart. Az erről való megemlékezés ed e soroknak aktualitást Törökbecse egyik negyedében, az u. n. Sissányban levő menhelyben f. hó 21-én tartotta meg a jótékony nőegylet a szokásos karácsonyfa-ünnepélyt, az egylet tővényes elnökének, Solymos Gusztávnának, az egylet tisztikarának, valamint nagyszámú közönség jelenlétében. A karácsonyfa-ünnepély a szokásos program szerint folyt le. Lélekemelő jeleneteknek voltak tanúi a jelen voltak; ez a valódi jótékony ideális megnyilatkozása az emberbaráti szeretetnek. Szép hivatás az, mely a szeretet ünnepének küszöbén meglepedést és örömet szerez ott, ahol az bizony ritka vendég. A gyermekmenhely kicsinyeit a nőegylet az ünnepély folyamán ruhaneművel, süteménnyel, gyümölcsevel, játékszerrel halmozta el. A jótékony nőegylet tagjai szeretettel karolják fel az egyleti munkálkodás ezen ágát, mert nemes áldozatkészségükkel vállalt kötelezettségükön túl támogatják az egyleti választmányt a karácsonyfa-ünnepély rendezésében. A lefolyt ünnepély sikeréhez részint pénzübeli, részint pedig egyéb adományokkal hozzájárultak: Alapi Jánosné, Behron Gyuláné, Bérics N.-né, Déri Sándorné, dr. Csávossy Ignácné, Garai Izsóné, Gerő Dávidné, Göttehe Károlyné, Jovannovic Dusánné, Istváni Istvánné, dr. Mittelmann Nándorné, Móra N.-né, Sebestyén Pálné, Szilágyi Zsigmondné, dr. Weliacha Károlyné, Zambelli Helén, Ambrus Artur és Maletics János.

Megjutalmazott munkás. A kereskedelmi miniszterium évenként az érdemes ipari segédmunkásokat tudvalevőleg 100 korona pénzzutalommal és elismerő oklevéllel tünteti ki. A temesvári kereskedelmi és iparkamara kerületére több ilyen kitüntetés rendszeresített, melyek közül egy kitündai munkásnak jut. A derék munkás neve Mayer Pál molnárszék, aki szorgalma, hűsége és megbízhatóságával szolgált rá a kitüntetésre és jutalomra. A jutalmazás szép erkölcsi céljához képest a kamara Fodor Sándor kamarai küllagot bizta meg a jutalomdíj és oklevél átadásával, ki is azt megbízatásához híven, a gőzmalom munkásai és tisztviselői jelenlétében most adta át a kitüntetett munkásnak.

Uj egyesület. A magyarországi kereskedelmi alkalmazottak szakegyletének helybeli fiókja a minap feloszlott és önálló egyletté alakult. Az alakuló közgyűlés már meg is történt s az új alapszabályokat a belügyminiszterhez felterjesztették. Az új egylet elnökéül Schnell Alfréd, az Osztrák-Magyar bank felülvizsgálóját választották meg. Az új egyesület a kereskedelmi alkalmazottak érdekeit védi és ebbeli működésében méltán megérdemli a közönség támogatását.

Köszönet. A „Nagybecskereki takarékpénztár” 25 koronát adományozott az „Iskola gyermekbarát” egyletnek. Az adományért ez uton mond hálás köszönetet az egylet elnöksége.

Véres mulatság. Szomorú vége lett Oroszlámos községben a szerbek Szent Miklós ünnepének. Mint minden községben, úgy itt is nagy vigassággal ülték meg a szerbek e nevezetes védőszent ünnepnapját. A mulatozásnak természetesen a kocsmában volt a befejezése, ahova a fiatalság táncra gyűlt össze. Egyszerre azonban összevesztek a legények. Pillanat alatt leütötték a lámpát, sötétség lett a kocsmaszobában. Az ajtó felé toladott a mulatságában megzavart embertömeg, amikor az utcáról revolver lövése hallatszott. A lövést éles jankiáltás s egy nehéz test zuhanása követte. Hamarosan lámpát keritettek, amelynek fényénél kiderült, hogy Sirjanacz Tódor 23 éves legény átlőtt tüdővel fekszik a kocsmajutóban. A derék, józan életű legény a verekedés láttára kifelé igyekezett a kocsmából, s itt érte a gyilkos Radin Sebők golyója. A gyilkost letartóztatták, áldozata pedig a halállal vívódik.

Farsangi naptár.

- December 31. A Harmonia estélye.
- „ 31. A nagybecskereki polgári dalegylet Szilveszter-estélye.
- „ 31. A kereskedő ifjak Szilveszter-estélye.
- „ 31. A könyvnyomdászok szakegyletének Szilveszter-estélye.
- „ 31. A munkásképző- és társas-egylet Szilveszter-estélye.
- 1906. január 13. A Torontálmezei Közművelődési Egyesület estélye.
- „ 14. Közigt. tanfolyamhallgatók kedélyes estélye.
- „ 27. A szerb egyházi dalára beszédje.
- 1906. febr. 3. Az izr. nőegylet jelmezeztélye.
- „ 24. A jótékony nőegylet estélye.

Irodalom.

* A Gyakorlati Közigazgatási Könyvtár és Döntvénytár december 15-én kiadott 24. számával befejezte az 1905. évi első évfolyamát, melynek tartalma nyolc önálló kézikönyv, egy nyolc ives „Főlap” és egy 25 ives „Döntvénytár”; elvi határozat gyűjtemény, melyben közel 500 igen érdekes jogeset foglalatik. Az egész évfolyam 103 és 3/4 nyomtatott ivre terjed, tehát tizenöt ivvel több, mint a mennyire tervezve volt. Az egész évfolyam nyolc kötetre osztva, izléses vászonkötésben valóban disze bármely kézikönyvtárnak és a közigazgatási tisztviselőnek nélkülözhetetlen segédeszköze. Ebben a most megjelent 24-ik füzetben, mely közel tíz ivnyi terj. delmü, dr. Perger Kálmán befejezi a szakörökben legnagyobb elismeréssel honorált „A képviselőtestület szervezése és a tisztújítás kis- és nagyközségekből” címü monográfiáját, mely egy terjedelménél, mint tartalmánál fogva a legjelentékenyebb kézikönyvek egyike lett a magyar közigazgatási irodalomban. Ugyancsak ebben az évfolyamot záró füzetben dr. Dolencz József „Az új anyakönyvi törvény” címü monográfiáját befejezi. Mind a két műhöz, valamint a „Főlap” és a „Közigazgatási Döntvénytár” egész évfolyamához kimerítő és pontos „Ügy-csoportos” és „Betűrendes” tárgymutató van csatolva, mely egy az önálló kézikönyvnek, mint az egész évfolyam anyagának kezelését megkönnyíti. Ugyancsak tüzetes „Utmutató” nyujt a szerkesztőség az egész évfolyam bekötéséhez. A „Gyakorlati Közigazgatási Könyvtár és Döntvénytár” ezen évzáró füzetének főlapján igen érdekes feleletek olvashatók a gyermekek törvényes védelméről, a támogatási és betegápolási költségekről, a községi számadások felterjesztéséről, bitelésítéséről stb. A „Gyakorlati Közigazgatási Könyvtár és Döntvénytár” előfizetési ára egész évre 12 korona, felévre 6 korona, negyedévre 3 korona, 1 hóra egy korona. Legcélzzerűbb az előfizetési díjakat a szerkesztő és kiadó: dr. Dolencz József ügyvéd, Budapest, VIII. József-körút 74. sz. a. II. em. 11. ajtó címére küldeni. Mig a készlet tart, az 1905-iki első évfolyam kapható. Az egyes kötetekhez egész vászon, erős, bármely színü, vászontáblát 70 filléért küldenek az előfizetőknek.

TÁVIRATOK.

A helyzet.

Ünnepi csend.
Budapest, december 27. (A „Torontál” eredeti távirata.) A karácsonyi ünnepek alatt a politikában is ünnep volt. A vezető politikusok legnagyobb része nincs Budapesten még ma sem s így a békeakcióra irányuló tanácskozások sem voltak. Lukács László azonban hir szerint holnap vagy holnapután ismét megkezdí a tárgyalásokat

Csongrád megye dotációjá.
Budapest, december 27. (A „Torontál” ered. távirata.) A belügyminiszter Csongrád-vármegye dotációját az állampénztárhoz küldött rendeletével január elsejével megvonta. Elsején a tisztviselők már nem kapják ki fizetésüket.

A béke ügye.
Budapest, december 27. (A „Torontál” eredeti távirata.) Bécsi politikai körökben igen pesszimisztikusan beszélnek azokról a kísérletekről, a melyeket Lukács a béke érdekében tesz. Ezek az illető körök egyáltalán nem tartják valószínűnek, hogy Lukács eredményt tudjon produkálni, ha csak úgy nem, hogy a koalíció alkalmazkodik a király programjához. A béke a bécsi hiradás szerint másképen egyáltalán nem jöhet létre s teljesen ki van zárva minden más megoldás.

A király karácsonya.

Budapest, december 27. (A „Torontál” eredeti táv.) Mint Wallseeből jelentik, a király itt töltötte Ferenc Saluator főherceg családjánál a karácsonyi ünnepeket. A király holnap visszautazik Bécsbe.

Egy főherceg szerelmi regénye.

Budapest december 27. (A „Torontál” eredeti táv.) Bécsből megcáfolják azokat a híreket, a melyek arról szólnak, hogy Ferdinánd főherceg egy bécsi egyetemi tanár leányát el akarja venni feleségül.

Az orosz forrongás.

Budapest, december 27. (A „Torontál” eredeti távirata.) Mint Moszkvából sürgönyzik, a város közelében levő közsgekben zendülés van. Több ezer főnyi zendülő Moszkva külvárosaiiban pusztít.

Budapest, december 27. (A „Torontál” eredeti távirata.) Egy kerülő uton érkezett szentpétervári jelentés szerint a gyárvaros közelében több házat fölgujtottak. Attól tartanak, hogy ismét nagyobb utcai zendülés készül

Gyilkos férj.

Budapest, december 27. (A „Torontál” eredeti távirata.) Mint Pécsről jelentik, Hell György helyvelhi gazda részeg állapotban szóváltás közben agyonlötöte a feleségét. A gyilkos férjet elfogták.

Agyonlötött betörő.

Budapest, december 27. (A „Torontál” eredeti távirata.) Mint Lugosról jelentik, Oszpót kraszó-szörénymegyei községben Filman Lajos csendőrszervező tetten érte Ruju Marián közveszélyes betörőt, amint egy üzletbe be akart hatolni. A csendőr be akarta vinni a betörőt, ez azonban késsel megtámadta, majd revolvert is rántott s a csendőrré löt. Erre a csendőr is fölemeit fegyverét s a betörőt agyonlötöte.

Határidő-üzlet.

Budapest, december 27. (A nagybecskereki Lloyd-társulat távirata.) A mai tőzsdén az árak változatlanok. Déli záratkor a következő árakat jegyezték:

Buza (áprilisra)	17.06
Buza (1906. októberre)	16.72
Rozs (áprilisra)	14.08
Tengeri (májusra)	13.76
Zab (áprilisra)	14.28

Nyilttér.*

Rövid használat után nélkülözhetlen.
Igen alkalmas utazásoknál.
Egészségügyi hatóság által megvizsgálva.
Bisonyivány kelt Bécsben, 1887. Jul. 8-án.

Kalodont

nélkülözhetlen
fogtisztító-szer.

Elsőrangú higiénikusok elismerik, hogy egészségünk fentartásánál nem nélkülözhető a fogak és a szájüreg gondos ápolása. Nevezetesen gyomorbetegségek bántathatók el ez által. Ennél legsikeresebbnek bizonyult a „Kalodont”, mely az antiszeptikus hatást a fogaknál szükséges mechanikus tisztítással kitündően egyesíti.

(218—21.21)

* Az e rovat alatt közöltéért nem vállal felelősséget a szerk.

Hirdetmény.

Oppova község jegyzői irodájába azonnali belépésre egy az adóvégrehajtásokban és adóügyi kezelésben teljesen jártas egyén, évi 800 korona fizetés mellett kerestetik. Okmányolt pályázati folyamodványok alólírott jegyző címére 1906. évi január hó 1-ső napján nyujtandók be. Kelt Oppován, 1905. évi december 21-én.
Markucz Márk, jegyző.

33187. szám 1905.

1106-3.2

13303. tlkv. szám. 1905.

1079-1.1

Pályázati hirdetmény.

A módosi kórháznál 1906. évi január hó 1-én 1000 korona évi fizetés és 240 korona lakbérrel rendszeresített kórházi ellenőri állás kerül betöltésre.

Fölkérem mindazokat, kik ezen állást elnyerni óhajtják, hogy szabályszerűen kiállított kérvényeiket ez évi december hó 31-ig hozzám beküldeni sziveskedjék.

Nagybecskerek, 1905. évi december hó 13-án.

Jankó,
alispán.

13302. tlkv. szám. 1905.

1081-1.1

Árverési hirdetmény és árverési feltételek.

A nagybecskereki kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy gróf Harnoncourt Félix, mint kiskoru gróf Harnoncourt Mária Lujza, Félix és Alice term. és törvényes gyámja végrehajthatónak Gombár Sándor és Gombár Ágnes magyar-szentmihályi lakosok végrehajtást szenvedők elleni 1432 korona 20 fillér tőkekövetelés és jár. iránti ügyében az árverést elrendelte.

Ennek folytán a nagybecskereki kir. törvényszék területén levő Lukácsfalva községi 82 sz. tlkvben A. + 1-5. sorsz. a. foglalt 193/a/1. hrsz. 82. ö. i. sz. ház és 121 □-öl beltelek, 193/b/2., 241/118., 266/a/88. és 241/39. hrsz. ingatlanok 2068 korona kikiáltási árban 1906. évi február hó 6-ik (hatodik) napjának d. e. 11 órájkor Lukácsfalva községhez tartozó nyilvános árverésen a következő feltételek alatt fog eladás alá kerülni:

1. Ha a megállapított kikiáltási áron felül ígéretet senki sem tenne, az árverésre kitűzött birtok szükség esetén a kikiáltási áron alul is el lesz adandó.

2. Árverezni kívánók tartoznak az ingatlan kikiáltási árának 10%-át, vagyis 206 kor. 80 fillért készpénzben, vagy az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt magyar királyi ig. miniszteri rendelet 8. §-ában jelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, vagy az 1881. évi LX. t.c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál történt előleges elhelyezéséről kiállított elismervényt átszolgáltatni.

Az árverési feltételek többi pontjai a hivatalos órák alatt ezen kir. törvényszék irattárában és Lukácsfalva községhez tartozó megtekinthetők.

Kelt Nagybecskereken, a kir. törvényszék, mint tlkv. hatóságnál, 1905. évi november hó 27-ik napján.

Rektorisz,
kir. törvénzéki bír.

Pályázati hirdetmény.

Tomasevác erdőbirtokos község erdőszolgai állására pályázat hirdettetik. Ezen állásra csak oly egyének pályázhatnak, kik:

1. magyar állampolgárok (honossági bizonyítvány szolgabírósg által láttaozva);
2. fedhetlen előéletűek (erkölcsi bizonyítvány szolgabírósg által láttaozva);
3. életük 24-ik évét betöltötték (anyakönyvi kivonat);
4. ép szellemi erő és egészséges testalkat, jó beszélő, látó és halló képességgel bírnak (járás orvosi bizonyítvány);
5. irni és olvasni tudnak.

Járandóság évi bér 200 korona díj és szabad lakás. Az évi bér utólagos havi részletekben a nagybecskereki erdőgondnokság által láttaozott szabályszerű nyugta ellenében Tomasevác erdőbirtokos község pénztárából fizettetik ki. A pályázati kérvények alulírott községi előjárásghoz f. évi december hó 31-ig nyujtandók be. A később érkező kérvények figyelembe vételni nem fognak.

Tomasevác, 1905. december 24-én.

1111-3.1

A községi előjárásghoz.

Árverési hirdetmény és árverési feltételek.

A nagybecskereki kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy gróf Harnoncourt Félix, mint kiskoru gróf Harnoncourt Mária Lujza, Félix és Alice term. és törv. gyámja végrehajthatónak Molnár János és Molnár Viktor lukácsfalvai lakosok, mint Gyenge József és Gyenge Örsze jogutódai végrehajtást szenvedők elleni 1983 korona 38 fillér tőkekövetelés s jár. iránti ügyében az árverést elrendelte.

Ennek folytán a nagybecskereki kir. törvényszék területén levő Lukácsfalva községi 98. sz. tlkvben A. + 1-5. sorsz. a. foglalt 198/a/1. hrsz. 98. ö. i. sz. ház és 231 négyszögöl beltelek, 198/a/2., 241/69. és 266/a/25. és 248/61. hrsz. ingatlanok 2188 korona kikiáltási árban 1906. évi február hó 6. (hatodik) napjának délelőtti 9 órájkor Lukácsfalva községhez tartozó nyilvános árverésen a következő feltételek alatt fog eladás alá kerülni.

1. Ha a megállapított kikiáltási áron felül ígér tet senki sem tenne, az árverésre kitűzött birtok szükség esetén a kikiáltási áron alul is el lesz adandó.

2. Árverezni kívánók tartoznak az ingatlan kikiáltási árának 10%-át, vagyis 218 kor. 80 fillért készpénzben, vagy az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt magy. kir. I. M. rendelet 8. §-ában jelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni vagy az 1881. évi LX. törvény cikk 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál történt előleges elhelyezéséről kiállított elismervényt átszolgáltatni.

Az árverési feltételek többi pontjai a hivatalos órák alatt ezen kir. törvényszék tlkv. irattárában és Lukácsfalva község előjárásghoz megtekinthetők.

Nagybecskereken, a kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság, 1905. évi november hó 26-án.

Rektorisz,
kir. törvénzéki bír.

5 korona és több napikereset.**Házimunka-kötőgép-társaság.**

Kerestetnek mindkét nembeli egyének gépünkön való kötésre. Egyszerű és gyors munka egész éven át, otthon végezhető. Nem kell előkészütség. Távoltság nem határoz, a munkát mi adjuk el.

Házimunka-kötőgép-társaság

THOM. H. WHITTICK és TSA
Prága, Petersplatz 7-372. 1104-3.2

1154. B. v. k. sz. 1905.

1110-1.1

Árverési hirdetmény.

Alulírott kir. bir. végrehajtó által közhírré tételik, miszerint a tekintetes nagybecskereki kir. törvényszék 1905. évi október hó 8-ik napján kelt 8638. számú végzésével megkeresett nagybecskereki kir. járásbírósgnak 1905. évi október 13-ik napján V. 1418. sz. a. kelt végzése folytán dr. Annau Ernő nagybecskereki ügyvéd által képviselt (lakik Nagybecskereken) Lehmann Mihály nagybecskereki lakos felperes részére Szabaszián Éva és Szabaszián Kristóf volt nagybecskereki, jelenleg ismeretlen tartózkodású (képv. dr. Fried Albert ügyvéd, ügygond.) lakosoknál 1000 korona és járuléka iránt, kielégítési végrehajtás utján 1905. évi október hó 13-ik napján Nagybecskereken lefoglalt 2104 koronára becsült géprész és butorokból álló ingók Nagybecskereken alperesek volt lakásán, Német-utca, bírói árverésen készpénz fizetése mellett leendő eladatása 1905. évi december

hó 29-ik napjának d. e. 10 órájára tüzetett ki, az 1905. évi V. 1418. sz. a. kelt végzése alapján az árverés elrendeltetvén, annak az alap, illetve felülfoglaltatók követelése erejéig is, 1881. évi LX. t.c. 120. §-a értelmében, amennyiben törvényes zálogjogot nyertek volna, meg fog tartatni.

Együttal felhivatnak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételárából a végrehajtható követelését megelőző kielégítéshez jogot tartanak, de az, ha részükre a foglalás korábban eszközöltetett, a végrehajtási iratokból ki nem tűnik, ugy az esetben is, ha elsőbbségük bérleti vagy haszonbérleti viszonyon alapszik és ezen törvényes zálogjoguk a végrehajtási jegyzőkönyvben meg van ugyan említve, azonban a követelés összege ugyanott kitüntetve nincs, miszerint az 1881. évi LX. t.c. 111. §-ához képest elsőbbségüket az árverés megkezdéséig alulírotthoz egy példányban irásban adják be, avagy szóval jelentsék be annál is inkább, minthogy későbbben bejelentett elsőbbségek végrehajtható kielégítését nem gátolván, igénylők a vételár fölőslégére fognak utasítatni.

Nagybecskerek, 1905. évi december hó 8-dik napján.

Kiss,
kir. bir. végrehajtó.

Szabad kézből

eladó

a melencei-utca 437. számú

= ház =

igen kedvező fizetési fel-

-:- :- tételek mellett. :- :- :-

Tulajdonos:

Nagybecskereki takarékpénztár.

(500-x.31)

13305. tlkv. szám. 1905.

1080-1.1

Árverési hirdetmény és árverési feltételek.

A nagybecskereki kir. törvényszék, mint tlkv. hatóság közhírré teszi, hogy gróf Harnoncourt Félix, mint k. gróf Harnoncourt Mária Lujza, Félix és Alice törv. és term. gyámja végrehajthatónak, Tarina István és Tarina Róza lukácsfalvai lakosok végrehajtást szenvedők elleni 881 korona 11 fillér tőkekövetelés és járuléka iránti ügyében az árverést elrendelte.

Ennek folytán a nagybecskereki kir. törvényszék területén levő Lukácsfalva községi 31. számú tlkvben A. + 1-5. sorszám alatt foglalt 192/a. hrszám 81. öi. számú ház és 274 négyszögöl beltelek, 192/b., 241/95., 266/a/70. és 248/4 hrsz. ingatlanok 2168 korona kikiáltási árban 1906. évi február hó 6-dik (hat) napjának d. e. 10 órájkor Lukácsfalva községhez tartozó nyilvános árverésen a következő feltételek alatt fog eladás alá kerülni:

1. Ha a megállapított kikiáltási áron felül ígéretet senki sem tenne, az árverésre kitűzött birtok szükség esetén a kikiáltási áron alul is el lesz adandó.

2. Árverezni kívánók tartoznak az ingatlan kikiáltási árának 10%-át, vagyis 216 kor. 80 fillért készpénzben vagy az 1881. november 1-én 3333. sz. alatt kelt m. kir. ig. min. rendelet 8. §-ában jelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni vagy az 1881. LX. t.c. 170 §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál történt előleges elhelyezéséről kiállított elismervényt átszolgáltatni.

Nagybecskereken, a kir. törvényszék mint tlkv. hatóságnál, 1905. évi november hó 26. napján.

Rektorisz,
kir. törvénzéki bír.